

T.C. M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih: 6.6.2017
Sayı: 1203

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

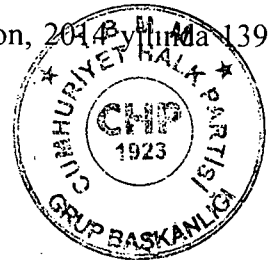
Ülkemiz önemli bir tarım ve hayvancılık potansiyeline sahipken ne yazık ki günümüzde gerçek kapasitesinin çok küçük bir kısmını kullanabilmektedir. 1960 yılında 28 milyon 700 bin hektar olan mera varlığı, bugün neredeyse yarı yarıya düşerek 14 milyon 617 bin hektara gerilemiştir. Bütün bu veriler değerlendirildiğinde üretici kazanamaz, dolayısıyla üretmez, vatandaş ise pahalılıktan tüketmez hale gelmiştir. Şirket tarımı teşvik edilirken, küçük çiftçi yok olmaya yüz tutmuştur. Geçim kaynaklarını yitiren kırsal nüfus kentlere göç ederek kent nüfusunu ve dolayısıyla bir dizi başka sorunu ortaya çıkarmıştır!

Tarımın ekonomi içindeki getirisi sürekli olarak azalmaktadır. 2003 yılından 2008 yılına kadar tarım sektörünün büyüme hızı Türkiye ekonomisinin büyüme hızının altında kaldı. TÜİK verilerine göre 2002-2015 yılları arasında Türkiye ekonomisi toplam yüzde 108,6 oranında büyürken, tarım sektörünün toplam büyüme hızı yüzde 46,3'de kaldı. Tarım sektörü 2002 yılında Türkiye'nin gayri safi yurt içi hasılasına yüzde 9,7 oranında katkı sağlıyordu.

Bitkisel ürünlerin çoğunda üretim ya azaldı ya da hiç artmadı. Tarım sektöründe son 10 yıla damgasını vuran en önemli gelişme tarım alanlarının özellikle de tahıllar ve diğer bitkisel ürünler ekilen alanların önemli ölçüde daralması oldu. TÜİK'in verilerine göre 2002 yılında 41 milyon 196 bin hektar olan Türkiye'deki tarım alanları, 2 milyon 645 bin hektar azalarak 2015 yılında 38 milyon 551 bin hektara kadar indi.

Başta tütün ve pamuk olmak üzere endüstriyel ürünlerin; nohut, kuru fasulye ve mercimek gibi kuru baklagillerin; patates ve kuru soğan gibi yumru bitkilerin üretimleri gerilemiştir.

Uygulanan yanlış politikalar sonucu hayvan varlığımız ise yaklaşık 4 milyon baş gerilemiştir. Hükümet son yıllarda yaptığı yasal düzenlemelerle 1998'den beri yasak olan kırmızı et ithalatına izin vermiştir. Son olarak sütte de vergisiz ithalatın yolu açılarak hayvancılıkta uygulanan neo-liberal politikalarda yolun sonuna gelinmiştir. Türkiye'nin 2002 yılında 8 milyon dolar olan canlı hayvan ve et ithalatı 2013 yılında ise 360 milyon, 2014 yılında 439 milyon, 2015 yılında da 423 milyon dolar oldu.

Tüm bunlar neticesinde hem tarım ürünleri hem de hayvancılık alanında ülkemiz ithalatçı konumuna getirilmiştir.

Tarım, gıda ve hayvancılık politikaları üretici ve ekoloji temelli değil, sermaye odaklı ve sürdürülebilir kalkınma ilkelerine aykırı bir seyir izlemektedir. AB üyeliği için en önemli müzakere başlıklarından birini oluşturmaya rağmen, bu alanlarda ortaya koyulan siyasi, idari ve hukuki vizyon, sürdürülebilir ve toplumsal kalkınmayı destekler olmaktan hayli uzaktır. Bakanlığın ve bağlı kurumlarının sivil toplum örgütleri, bilimsel kuruluşlar ve genel olarak toplumun beklentilerini karşılayan, onları esas alan ve ekolojik-sürdürülebilir bir tarım ve hayvancılık politikası üretmesi zorunluluğu bugünün ve yarının önemli sorumluluğudur. Türkiye'nin coğrafik yapısı ve geniş meraları göz önüne alındığında, ucuz maliyetli ve kaliteli hayvancılık için önemli potansiyele sahip olduğu görülmektedir.

Ülkedeki meraların büyük çoğunluğu düşük verimli olup, küçükbaş hayvancılık açısından daha uygundur. Ancak, yerli hayvancılığın geliştirilmesi ve hayvancılığın yeniden canlandırılması için yapısal önlemler alınmamaktadır.

Tarım ve hayvancılık üretiminde yüksek girdi maliyetleri çiftçilerin üretime katılmaları önünde en büyük engeldir. Mazottan gübreye, zirai ilaçtan tohuma ve hayvancılıkta en önemli maliyet kalemini oluşturan yeme, samana kadar tarımsal girdiler yüksek fiyatta olup ve büyük oranda dışa bağımlıdır.

Hayvancılıkla ilgili yaşanan onca probleme karşın ciddi çözümler üretememektedir. Hayvancılıkla ilgili piyasayı düzenleyecek hiçbir kurum bulunmamaktadır. Hayvan yetiştiricilerimizin hayvancılığı terk etmesi bitkisel üretimi olumsuz yönde etkilemekte, Bitkisel üretimde kimyasal kullanımı artmaktadır. Kimyasal kullanımının artması toprak ve suyun kirlenmesinin yanında elde edilen ürünlerin hem sağlıksız olmasına hem besin değerinden yoksun kalmasına neden olmaktadır.

Tarımsal üretim ve hayvancılığın temel sorunlarına çözüm bularak, Türkiye'nin ihtiyaçlarına uygun, üretimi arttırmak, üretime gününbirlik politikalarla değil uzun vadeli ve geleceğe dönük politikalarla yaklaşmak, üreticileri destekleyen ve hayvan yetiştiriciliğini teşvik eden politikaları ortaya çıkarmak amacıyla, Anayasa'nın 98'inci; TBMM'nin 104. ve 105. Maddeleri gereğince meclis araştırması açılmasını saygılarımızla arz ederiz.

Orhan SARIBAC
Bursa M

12. GÜNÜ
Milletvekili

Karın Arslan
Denizli

Kadın DURMAZ
Tokat Milletvekili

AHMET AKIN
Bakırköy

Ömer Fethi Güner
Miyide

Kemal ZEKER
Samsun M

1203. Sayılı Meclis Araştırması Önergesinin İmza Çizelgesi

Adı Soyadı	Seçim Bölgesi	İmza
Niyazi Keflikara	Antalya	
Ali Şeker	İstanbul	
Mahmut Tural	İzmir	
Moskun Martin	Manisa	
Onursal ADIGÜZEL	İstanbul	
Haydar Avcı	Kocaeli	
Nurhayat Altın Kaya	Bursa	
İrfan BAKIR	İSPARTA	
Ali Haydar HAKVERDİ	Ankara	
Mustafa Tuncer	Aydın	
SERDAR KAYKIRI	Mardin	
Arısoy'un Yıldız	Aydın	
Okan GAYTANLIOĞLU	Edirne	
Mehmet Gökdağ	Gaziantep	
Ceyhan İrğil	Bursa	
Bülent Belhaseç	Girne	
Erdoğan Bircan	Edirne	
Burcu Kalkan	Ağrı	
Utku Çakırözer	Trabzon	
SİBEL ŞİMİR	İstanbul	

